

Sermo

Vnde res est gratie in hac parte grām subtrahere. Vnde cautos nos reddidit dñs Iohvi dicens. Colligite fragmenta ne pereant. fragmenta enim grāp pereunt et perduntur si non colliguntur. Quarto dicendū est de grātie fructificatione: hoc est de effectu sive voluntatibus quas grātia operatur in nobis. De quibz dicendū qd Boniētura magni doctoz sup. q. sententiā que xxi. effectu grātie enumerat ita dicens. Grātia est verecūdare. reformare. viuificare. assimilare. sursum leuare. vnire. stabilitate: quoqz executio nem qd sermo in longū protractus est occasio ne sumpta i alqz simonibz psequamur largitore grātie adiuuante iesu christo.

XLVII Sermo de eodem

Ego vox clamātis in deserto Matth. iij. Dicit Gregorius. Sanctoz mentes tū creatoris sui potentia intenta preimplatione considerant vilesctū eoz animo virtutes quas hñt: et tanto sunt apud se humiles qnto eis illud altū est qd sup angelos sonat. Hinc iobānes qui in tantaz sanitatis sublimitatem extremerat: vt a iudeis xp̄s credi potuerit nūc ad se missis et inquirentibz. Tu quis es? vt temus responsum his qui miserint nos. respondit. Ego vox clamantis in deserto: ex eo spiritu vocans se vocem quo abraam pulueret: quo dauid canē mortuū. P. Expedito ergo uno nomine sc̄ iobānes in priori sermone nunc dicendū est de sc̄ nomine sc̄ vox de quo tria per ordinez dicantur: scilicet de iobānis ab hac voce de nominatione. sc̄ de eiusdem vocis expostione. tertio de per vocem promotione. Hec p sequentes per ordinem. primo dicantur de iobānis ab hac voce de nominatione: id est cur iobānis vox nominetur: quod propter tres causas legitimus esse factū: sc̄ ppter preconij nouitatem. vite humilitatem et officij dignitatem. Primo dico iobānes dicit vox ppter preconij nouitatem. hec autē nouitas in hoc consistit: qz ipse primuz predicauit regnum celorum dicens Matth. iij. Denitētiā agere appropinquat em̄ regnum celoz quod a prioribus predicatoribz et prophētis

vsc̄ ad iobānem non est auditū: binc saluatoris math. xi. dixit. A diebus iobāni bap. vsc̄ nūc regnum celoz vīm patitur: vīo leni rapiunt illud. qntum cunctū enim scelerati si penitentiā egerint regnum celoz rapiunt violenter. Et quia hecōr ante iobānē audita nō fuerat: ideo ppter hac preconij nouitatem dicitur vox iobānes. Sc̄ iobānes dicitur vox ppter vīe humilitatem. sicut enim nūbil levius vōce: sic sancti viri quasi pro nūbilo reputant semetipos. qnto enim proximiores sunt diuino lumini: tanto respectu eiusdem luminis viliores sibi sunt. Ex quo fit illud mirabile qd quanto sunt sanctiores tāto humiliores. hinc Gregorius. Sancti viri quo apud dñm altius pfecti sunt eo subtilius se indignos esse apprehendunt quia dum proximi luci sunt quicquid eos in se latebat inueniunt: et tanto sibi soris deformes appareat qnto nūmis pulcrū est qd intus vident. Idem. Sanctoz mentes cuius creatoris sui potentia intenta preimplanōe considerant: vilesctū animo eoz virtutes quas habent: et tanto sunt apud se humiles quanto eis illud altū est quod superangelos sonat. Et ideo iobānes qui tanti estimabatur in plo vīxp̄is crederentur asuetus diuinis contemplationibz nō ex nomine non ex progenie: nō ex sacerdotali officio sed vōce se nominat. Ac si dicat. Sicut vox fragilis est et prope nūbil. sic ego fragil sum et tanqz pro nūbilo reputandus. Letio iobānes dicitur est vox ppter officij dignitatem: quā exponit nobis Gregorius: sic dicens. Sc̄itī fīatres carissimi: quia vīgenitus filius verbū ppter vocat. iobāne euāngelista restante qd ait In principio erat verbum: et verbum et cetera. Et ex ipa vestra locutione cognoscatis: qz vox prius sonat vt verbum postmodū possit audiū. Ideo iobānes vōce se ēē asserit: qz verbum pcedit dominicū aduentum: itaqz pcurrit vox dicitur: quia p eius ministeriū partis verbum ab hominibz auditur. ostendit ḡtē um precursor suus. sicut vox ostendit verbum quia sicut vox excitat auditū vt verbum recipiat. ita iobānes excitauit iudeos vt xp̄m reciperent. officij ergo dignitas in qua precursor existit. hoc requirebat vt se vōcem

nominaret: ut sicut vox precedit verbum: sic precursor debuit procedere eum cuius erat precursus. Et hoc breueret dicta sufficiente de primo nomine id est de iohanne ab hac vocis denominatione. **Q** **S**cđo dicendū est de bac vocis: per nrām edificationē respicit expositio: hoc est ut exponas quid dicās per nōmē vocis: sūm qđ p̄ eam nostra moralitas informas. De quo sciendū p̄ hoc modō: vox nōl aliud est nisi interna inspiratio dei per quā alloquīs nobis deus monens et mouēs intellectū nostrū quid agere tebeam⁹. Hāc vocem auscultauit diligēter ps. cū dicebat. Audiam quid loquaf in me domin⁹ deus: Hāc vocē obaudiūt negligēter quibus dicit dñs. **J**ath. viij. Quare loqlam meam nō cognoscitis. Hāc vocē siue loqlam ap̄nies nobis exponit Gre. di. Dicūt auditus corporis exīcas voce corporalitā sensus mētis erat: qui de interiorib⁹ agit. qđ adhuc ap̄nius bern. declarat dicens. Hic qđam verba dei ad nos: nostre meditatiōes tēpō reiūs potentia: de ei⁹ gloria. itaq; loq; v̄bi infusio doni: responsio ante cum gāp actionē amītatio: et elinguīs est omnis anima que has voces nec intelligit nec habet sed v̄t ait Gre. eandem vocē melius intellīgimus si ab imis ad supiora gradientes: q̄si quibusdāz passib⁹ ascēdamus. **T**ertium ergo membrū aggrediamur qđ est de nīa per vocē p̄ motione. **D**e cāit p̄ motio septē gradibus q̄si septem passib⁹ ab imo usq; ad summū statū p̄ ficitur. quos ps. in psalmo Afferte dñs. p̄ sequiſ ordinate. **V**ox dñi est super aquas. scđa vox dñi in virtute. tercia vox dñi in magnificētia. q̄r̄ta vox dñi p̄ stringētis cedros. quīta vox dñi in mīntētis desertū. septiā vox dñi p̄ preparantēs ceruos. **H**is septē vocib⁹ dñi ducim⁹ ad perfectū statū. de quibus vocib⁹ hortatur nos idem p̄ pheta dicens. Hodie si vocē ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vestra. **T**ē. **V**ox ēḡ vox dñi est super aquas. i. sup̄ pecata p̄ nīam infundendo. scđa in virtute resistēti p̄ nīentiam tribuendo. tercia in magnificētia in magnis opib⁹ adiuuando. quartā vox dñi p̄ stringētis cedros vicia am-

putando. quīta intercidētis flāmaz ignis caritatē a malis affectib⁹ segregando. sexta concūtientis desertū grām subtrahendo. seplima prepantib⁹ cedēs ad perfectū statū hominē perducendo. Resumendo has dñi voces. **P**rima vox dñi intus in anīa loquēdo est sup̄ aquas: id ē sup̄ peccata: eo p̄ gratia nullū inuenies sine peccato. quippe nec infante vnius diei cui⁹ vita est super terram. **D**e cāutem prima vox sonat illud. **E**la. xlvi. Preuaricatores redite ad cor. ppter qđ ad didit huic voci: deus maiestans intonuit. p̄ quod timorē incutit qui ad p̄nīaz nos inducit. quā formaz p̄nīe Bern. nobis prescribit sic dī. **M**odus p̄ uersionis q̄ntū mihi videb̄c est. **R** **P**rimū reuocamur ad nos et audimus vocē dicentis. Preuaricatores redite ad cor. Idq; rāz efficaciter dicitur. ut vox ip̄a reducat nos et arguens statuet nos ante faciē nrām. et cui⁹ vocis efficacia amara p̄nīa infundif̄ per quā omnia peccata cōteruntur: dicente dñō per Jere. **N**ūquid non verba mea sunt q̄si malleus p̄terens petras. **O** aut̄ per aquā peccata designent̄ idem. p̄ pheta insinuat cū dicit. Saluū me fac deus quoniā intrauerunt aque. **T**ē. Et aliud. In undauertūt aque sup̄ caput meum: dixi p̄r̄i tē. **H**anc vocez super aquas de⁹ tamdiu continuat quousq; peccata p̄ penitentiā deleantr̄. **S**ed quid p̄dest penitere de culpa si nō detur grāa a similib⁹ abstinenti. Nam qui baptizatur a mortuo r̄iterū tangit mortuum: quid p̄dest lauatio ei⁹ Eccle. xxiij. **S**cđa ergo vox dñi sonat in virtute vocās. hanc virtutē gratia p̄tinendi decetero a peccatis: ut dicam⁹ illud. **C**an. Laui pedes meos. quō iterū inquinabo illos? **D**e hac virtute dicit Judith. Dedit eis de⁹ celi virtutē resistēti. Item ps. Deus p̄cinit me virtute ad bellū sc̄z resistēti: et ideo sequit̄. et posuit immaculatā vitam meā. hinc bernē subditis suis hanc virtutē cōmendās dicit. **Q**uid mirabilius q̄z p̄ is prius vir p̄ biduum poterat p̄tinere a luxuria. a crapula. ab ebrietate: ceterisq; similib⁹ vicijs. nunc ab eis continet tota vita sua: quod mai⁹ miraculū. que maior virt̄?: q̄z p̄ tot inuenies tot nobiles yniuersi teniq; quos hic videro.

.B.

No. 2. 1. Nobis.

Dermo

velut in aperto carcere tenentur sine vinculis solo tei amore confixi. **E**terū quia nō sufficit solū declinare a malo nisi adiungatur et facere bonum. iuxta illud **E**sa. Qui escite agere peruerse. discite bene facere. ideo sequitur alia vox. **L**ertia itaq; vox dei est in magnificencia. per cuius vocis virtutem doceatur magna et fortia operari. nam difficilia et fortia opera continua magnos efficiunt homines apud teum. **N**on enim homines super virtutem magna opera semper operentur. non humanae virtutis est. sed est ex magnificencia diuini adiutorij intus in animo adiuuatis. et fortis in corpore confortantis. **V**ultus autem magnificat dominum si eadem opera magna et continua fiant humiliter. ut sic facta deo tanq; nihil sint penitus putentur. quod hortatur **G**regorius dicens. **M**agnus esse unusquisq; studeat. sed tamē magnum se esse aliquo modo nesciat: ne dum sibi magnitudinem arroganter tribuit: hāc inaniter amittat: ne sicut phariseus magna opera sua sibi tribuens redigat in nibilium sic et nos et opera nostra et nosipos in nibilium redigamus. **H**oc ergo mirabiliter magnos nos facit si magna humiliter faciamus. **D**icit enim **B**ern. **M**agna et rara virtus est ut magna licet operantem: magnum tenebras et manifestaram omnibus tuam te solum latere sanctitatem. hoc ego ip̄is virtutibus mirabilius iudico. **V**erum quanto fortius sancti homines magna opera faciunt: tanto calidius hostis insidiatur dolosius: ut eadem per admixta vicia evacuet et deforimet. ideo sequitur iterum alia vox per quaes deus electos suos et dilectos preferueret misericorditer et defendat. **Q**uarta ergo vox domini sanctos suos ulterius promouens est vox domini constringentis cedros: id est vicia. de quibus sub nomine cedri dicit **E**x chie. xvij. **C**edrum de libano rulerunt scilicet demones: ut facerent tibi malum. **H**ec euim vox domini supra modum necessaria est omni homini volenti proficere. nulla. ni. merita nec virtutes quicquid valent quibus vicia sunt permixta. **H**inc **L**euitici prohibetur cauere vicia inter bona cum dicit. **N**escires agnum tuum diverso semine. **D**iner-

so enī semine ager servitur: dū bona opa per mixtis vicijs seminantur. **H**inc **G**regorius. **B**ona opera prodeſſe nequeunt. ubi mala q; surripunt non cauentur: et subiugit. **O**ne labores meritorum uno vicio percussi ceciderunt: quanta bona viuis culpe gladio sunt peccata. **U**nū dēm? magna opa et bona semper agere et vicia insidiantia conatu simili p; cauere quod esdrei. iij. legitimus figuratum ibi ei sic dicitur. **U**na manu faciebat opus: et alia tenebant gladium ut se ab hostibus defensarent. **A**d quod opus quia non sufficiimus: tamen cum conando hoc fecerit quod homo potuerit deus pauperi suo succurrat emittingens vocem virtutis sue que hos cedros viorum comminuat et constringat. **S**ed autem per cedros vicia designantur. pater ex cedri proprietatibus. **N**am cedrus est alta arbor que semper in altum se erigit: per quam superbia designatur. **I**tez cedrus telectabilis est saporis per quem carnis cōcupiscēntia accipitur. **I**tem cedrus stans inutilis est: sed succisa multum valet. sic omnia vicia stantia inutilia sunt: sed succisa id ē extincta continent multis fructus. **H**inc de hac cedro dicitur **E**sa. **D**ies domini super omnes cedros libani sublimes et erectas. **h**inc **J**udicium. ix. **E**grediatur ignis de ramno et de uox et cedros libani p̄s. **V**idi impium super exaltatum et eleutatum sicut cedros et. **V**er quia deus per predictas voces deuotaz animam usq; ad sui presentiaz prepaueit. nam per primam vocem dedit peccati remissio. per secundam peccati reluctancem. p; tertiam honorū operum multiplicationem. p; quartam viorum extictionem. ideo per viam amoris infundent hostem sanctū mutans vocē. **Q**uinta ergo est vox domini in tercidenis flāmam ignis: quod taliter contingit. deus enim qui vt ait **E**sa. ignis consumens est. post predicta ad animam veniet ex cuius presentia purissima flāma diuini ardoris ardet in ea. in qua vox diuini vienias intercidit id est separat ab anima sic inflammat omne fetulentum et omne corpulentum: ita vt in hac flamma nihil spiret. nihil pulset. nihil vivat. nihil appareat. nihil sensatur penitus nisi deus. **E**t hoc est quod

prefiguratum legimus Exodi.ij. Apparuit
cominus in flamma ignis in qua flamma
nihil aliud apparuisse legitur nisi de? quia
sic flamma materialis omne corpulentum
quod se contingit consumit et per scintillas
euomitt et se reficit sic flamma diuini ardo-
ris omne corporeum a se proicit et penitus alie-
nat et hoc est quod dicit Bern. Quid facit
tam probata dilectio nisi ut ardenter animu-
m ab omni penitus prava vendicat amore ad
semperitatem rapiat et vehementer afficiat
faciatque per se contemnere quicquid in con-
temptu eorum appeti non potest. Vox ergo
domini intercidit hanc flamam ignis: dum
te cogitationibus instabilitatem de voluntate
omnem alienaz caritatem de intellectu
omnem fantasticam sensualitatem de memo-
ria omnem feditatem penitus intercidit: ita
venib[us] videant oculi nostri nisi manu sicut
Humani.ij. dicit. Sed quia hic flamam pro-
pter tei sanctitatem et nostram fragilitatem
du durare non poterit sicut dicit Job. viij
Visitas eum diluculo et subito probas illu-
ideo teus profectum nostrum desiderans
subiungit aliam vocem: per quam anima san-
cta item ulterius promouetur. Sexta er-
go domini vox est concutientis desertus per
quam vocem temptationis designatur: quod sic pos-
sumus declarare. Per desertum enim cor no-
strum intelligitur: tum propter dei desertio-
nen et omnis gratie subtractionem: tum pro-
pter omnium bestiarum motuum progressio-
nem: quia proprie bestie in deserto comorat-
ur: quod desertum ante concuti dicitur cum
per dei abeuntis combinationem et omnis gracie
subtractionem cor nostrum vehementer concuti-
tur: nimetes quod deus offensus recesserit: et no-
lit anima amplius visitare. Autem a deo
sideretilia dicit debeat desertum dicit Job.
bel. Quasi ortus voluptratis terra coram eo
siquid eius p[re]ntia: et post eum scilicet post ei[us] abi-
scissum solitudo deserti. Item Soplo.ij.
Ponit dominus speciosam in solitudinem et in
inuum et quasi desertu: et accubabunt in me-
dio eius greges et omnes bestie gentium: i. besti-
ales motus subtracta gratia recudescunt.
Et eni[us] hoc desertu ex dei absentia cōcuti di-
catur ostendit Bern. dicens. Dic vos bis ni-

bil est quod anima in tantu formidet: quod ne gra-
tia derelicta necesse habeat denuo egredi ad
carnales consolationes: rursum carnalium
sensu sustinere tumultu. His itaque duobus
scilicet flamine intercisione et deserti concussione
alternis vicissim in tribus continuatis locis
mirabiliter proficit: dum ex dei p[re]ntia flam-
ma ardoris semper plus et plus interciditur:
quousque anima in puru ardore inflammatu-
re et totiens defluit concutitur primu[m] ad fla-
mam id est caritatē nutriendam alteru[m] ad
humilitatem consuandam: quo usque homo
ad perfectu[m] statu feliciter promoueretur
iteru[m] aliud sonante. Septima ergo vox domini
est preparantis certios: per certos perfectos
homines volens intelligi: quod ex certi pri-
oriatis cognoscimus euidenter. **I**Habent enim certius tres proprietates: scilicet in in-
gressu celeritatem: in visu limpiditudinem et
perit altitudinem. Sic perfecti currit velo-
citer: nihil enim de contingentibus obmittit
sed quantum: quod et sicut debent fideliter operan-
tur: et sunt de quibus dicit. q. Regu. Aquilis
sunt velotiores et leonibus fortiores: de quibus
Esa. Qui sunt isti qui ut nubes volant: et qui
columbe ad fenestras suas: Hoc certus pe-
tit altitudinem: sic perfectiorum conuersatio est
in alto qui in hac peregrinatione constituti so-
lo corpore cogitatione et auditate in illa pa-
tria eterna conuersati sunt: de quo oru[m] nume-
ro fuit aplu[us] qui dicebat. Nostra conuersa-
tio in celis est: hinc ps. Montes excelli cer-
uis: de his duobus dicit in ps. ex persona per-
fectorum. Qui perficit pedes meos tanquam cer-
uorum: et hoc de primo: super excelsa statuerit
me: et hoc de secundo. Tertia proprietas certiorum
est claritas in videndo: per quam illuminata
cognitio: et ex omni parte circu[m]specta consideratio
designatur et.

XLVIII. Sermo de eodem.

Ecce misso ange-

lum meu Malach.ij. et Iacob.ij.
Dicit beatus Gregorius. Non sine vehementi
admiratione considero: quod iohannis prophetie spu[m]
intra matris uteru[m] repletus et prius sanctus
quis natu[us]: ille quo inter natos mulierum ma-
ior nemo surrexit: qui etiam angelus meruit

B. 2.